

τομαγιά, πού πρέπει κανείς ὅλο λουλούδια νά συλλογίζεται καί δι' αὐτό δέν σοῦ περιγράψω τήν φρικτήν πού μοῦ ἐπροξένησε αὐτό τὸ φονικό, πρὸ πάντων ὁμως τὸ φονικό τοῦ δούλου.

ΣΑΝΚΟ ΠΑΝΣΑΣ

ΑΝΑΛΕΚΤΑ

Ξέρετε γιατί γίνεται τόση φασαρία στὶς χαρές; Τ' ἄκουσ πῶς τὸ ἐξηγοῦσε κάποιος τὸν ὁποῖον θὰ ζούλευαν καί πολλοὶ μεσαιωνολόγοι πού σοῦ βρίσκουν καί πόσα αὐγὰ γεννοῦσε τοῦ Παπαῦ Παχώμιου ἡ ὄρνιαθα στὸν ἔβδομον αἰῶνα καί τὸ κάμνουν μὲ τὴν σὴν ἐμβρίθεια πού γεμίζουν ὀλόκληρο τόμο—κατανλώσεως Εὐρωπαϊκῆς. Λοιπὸν, οἱ χοροὶ, τὰ τραγούδια καί ὅλ' αὐτὰ γίνονται στὶς χαρές διὰ νὰ ὑπάρξῃ μαρτυρία τοῦ γάμου· δηλ. ὄχι μόνον οἱ προσκεκλημένοι ἀλλὰ καί ὅλοι πού θ' ἀνησυχοῦν ἀπὸ τὸν κρότο καί τῆ βοῇ νὰ εἶναι μάρτυρες. Πού νὰ τὸ φαντασθῆ κανεὶς καί μάλιστα τώρα πού γίνονται τόσο σκεπαστά.

* *

Οἱ καμῆλες κατήντησαν ἀληθῆς μᾶστιζ διὰ τὴν Ἀμερική, καθὼς τὰ κουνέλια διὰ τὴν Αὐστράλια.

Πρὸ τριάκοντα ἐτῶν ἐπάνω κάτω ὅταν βρῆκαν σὲ κἄτι μέρη ἐκεῖ, κἄτι χρυσορυχεῖα, ἓνας ἐπιχειρηματίας τίς ἔφερε. Ἐννοεῖται ὅτι ἀμέσως ἔγιναν ἀρεκτὰ χωρὶα γύρω στὰ χρυσορυχεῖα. Ἐπειδὴ ὁμως ἡ ἀπόστασις ἀπὸ τὰς πόλεις ἦτο ἀρεκτὴ καί τὸ μέρος δύσβατο ἔπρεπε νὰ εὐρεθῆ τρόπος μεταφορᾶς καί ἄλλων χρεωδῶν.

Οἱ ἡμίονοι τοῦ ἐφάνησαν ὄχι πρακτικὸν μέσον καί ἀπέφθικε νὰ μεταχειρισθῆ καμῆλους.

Ἐφερε λοιπὸν ἀπὸ τὴν Ἰνδιὰ ἓνα κοπάδι, ἀλλὰ δυστυχῶς δι' αὐτὸν καί περισσότερο διὰ τὸν τόπον δέν ἐπέτυχε. Τὸ μέρος ἦταν πετρωδές καί ὄχι κατάλληλο διὰ τὰ πλατειὰ πόδια τῶν καμῆλων. Ἐναγιάσθη λοιπὸν νὰ τίς ἐγκαταλείψῃ στὴν τύχη τους. Ἐκεῖ δὲ μέσα στὰ δάση δέν ἤργησαν νὰ πολλαπλασιασθοῦν καταπληκτικὰ, εἰς βαθμὸν ὥστε νὰ προξενοῦν ἀνησυχία.

Ἐνῶ γίνεται τόσος κρότος διὰ τίς καμῆλες, ἐξ ἄλλου δίδουν δείγματα ἀρεκτῆς φιλοζωίας. Κάμουν ἓνα ἰδιαιτέρο κοιμητήριο διὰ τοὺς σκύλους. Ἴσως διότι σκέπτονται νὰ καταργήσουν τὰ κοιμητήρια διὰ τοὺς ἀνθρώπους.

* *

Ὁ Φραγκίσκος Κοππέ διηγεῖται ὅτι τέσσερες φορὲς στῆ ζωῆ του ἐνῶ ἦτο πλαγιασμένος, ἄκουσε μιὰ φωνή νὰ τοῦ φωνάζῃ: «Κοππέ, Κοππέ!» λέγει δὲ πῶς αὐτὸ τοῦ συνέβαινε ἀκριβῶς σὰν δέν ἦταν εὐχαριστημένος ἀπὸ τὸν ἑαυτὸ του.

Εὐτυχῆς, λέγει τὸ φύλλον πού μᾶς μεταδίδει αὐτὴν τὴν εἶδησι, ὁ συγγραφεὺς πού σ' ὅλο του τὸν δημοσιογραφικὸ βίον, μόνον τέσσερες φορὲς δέν μνήσκει εὐχαριστημένους ἀπ' τὸν ἑαυτὸ του.

Εἶναι γνωστὸ, θαρρῶ, τὸ τελευταῖον συνέδριον γυναικῶν, καί ἔκαμε καί τόσο κρότο.

Αὐτὲς οἱ γυναῖκες σοῦ ἔχουν καί κάτι ἰδέες!

Ἄς ἀφήσωμε τώρα ἐκεῖνο πού ἐν πλήρει οἰκουμένη συνόδῳ τοῦ τετάρτου αἰῶνος, εἶπε, ἓνας ἐκ τῶν Πατέρων:

«Ἡ γυναῖκα εἶναι τὸ προῖον ὑπεραρίθμου ὀστοῦ» καί ἐννοοῦσε βέβαια τὴν πλευρὰν τοῦ Ἀδάμ. Αὐτὸ ἀποδεικνύει μόνον, ὅτι οἱ ἄγιοι πατέρες δέν ἦσαν διόλου λεπτοί.

Ἄλλὰ πόσο διδακτικὸ μπουροῦσε νὰ ἦναι δι' αὐτὲς ἂν τοὺς διάβαζαν ἐκεῖνο πού ἔγραψε ὁ Σκίν-Πιέρ. «Στὰς οἰκιακὰς θλίψεις, στὶς ἀδύξες προσπάθειες πού ἀπαιτοῦν τόσον θάρρος, στὶς ἀσθένειες καί ἔως σ' αὐτὸν ἀκόμα τὸν θάνατο φαίνεται ἡ δύναμις τῆς γυναικῆς. Εἰς τὸν ἥρωα ἐναπόκειται νὰ δώσῃ τὸ παράδειγμα τοῦ θάρρους καί νὰ ἀντιμετωπίσῃ τὸν θάνατο· ἡ γυναῖκα ὁμως τὸν ξεπερνᾷ· τὸν περιμένει στὸ σπίτι.»

Θαρρεῖς ὁμως πῶς ἐξ ἐνστικτοῦ ὁ κόσμος αἰσθάνθηκε πῶς ἡ γυναῖκα σὰν βγῆ μέσ' ἀπ' τὸ σκότος καί τὴν ἡρεμία τοῦ σπιτιοῦ της γιὰ νὰ δειχθῆ στὸ φῶς χάνει κάτι τι ἀπ' τὴ χάρι της καί ἀπ' τὸν σεβασμὸ πού ἔχουν γιὰ κείνην.»

Ὁ Διδερῶ ἔλεγε «Σὰν πρόκειται γιὰ τὴν γυναῖκα πρέπει νὰ βουτήσῃ κανεὶς τὴν πέννα του στὸ οὐράνιο τόξο καί νὰ ρίξῃ ἐπάνω στὴν γραμμὴ πού γράψῃ τὴν σκόνη τῶν φτερῶν τῆς πεταλούδας.

Στὰ σλαβικὰ ἔθνη σημαδεύουν τὴν λαμπάδα τοῦ γαμπροῦ καί τὴν λαμπάδα τῆς νύφης καί τίς ἀφίνουν νὰ καοῦν ὡς τὸ τέλος. Πιστεύουν δὲ ὅτι ἐκεῖνος τοῦ ὁποῖου ἡ λαμπάδα τελειώσῃ πρώτη θὰ πεθάνῃ πρώτος.

* *

Ἐνα πολὺ πρωτότυπο ἔργο εἶναι ὁ ἄνθρωπος καί ἡ ζωῆ τοῦ Vapereau. Εἶναι ὀλάκερο ἀπάνθισμα ἀπὸ γνώμες πού διάλεξε μέσ' ἀπ' ὅλα τὰ ἔργα πού διάβασε. Πιστεύω δὲ πῶς ἔχει καί γιὰ μᾶς ἀρεκτὸ ἐνδιαφέρον αὐτὸ τὸ σύγραμμα, ἂν καί ἀλλόγλωσσος, γιατί ἄκουσα νὰ λένε «πῶς ἡ ἰδέα δέν ἔχει πατρίδα». Ἀποσπῶ λοιπὸν μερικὲς γνώμες.

* *

«Ὅταν λέγω γιὰ τὸν ἄνθρωπο μιῶ γιὰ τὸν ἑαυτό μου, ὅταν ὁμως κακομιῶ ἔχω πάντα ὑπ' ὄψιν τοὺς ἄλλους».

* *

«Ἐὰν ὁ καθέννας δέν εἶχε παρὰ τὴν εὐτυχία πού τοῦ ταίριαζε θὰ ὑπῆρχαν στὸν κόσμον πολὺ περισσῶτεροι δυστυχεῖς».

«Ἐγώιστῆς θὰ πῆ ἐκεῖνος ποῦ δὲν συλλογίζεται γιὰ μᾶς».

«Μπορεῖ νὰ πέση κανεὶς πολὺ χαμηλὰ χωρὶς νὰ ἦναι ἀνάγκη νὰ πέση ἀπὸ πολὺ ἀψηλά».

«Οἱ μεγάλες παρατηρήσεις δὲν μᾶς κάμνουν πάν-
τα νὰ λησμονοῦμαι τίς μικρὲς ἀρνήσεις».

«Τὰ νειῶτα ταιριάζουν στὴν ἀσχημιὰ σὰν μιὰ
ἀκτίς τοῦ ἡλίου ἐπάνω σ' ἓνα κορμῆλι».

G. Vapereau.

Μιὰ κυρία πολὺ παλαιὰ θέλει νὰ ζυγισθῆ:

— Κάποιος :

— Κυρία μου ἡ ζυγαριὰ ζυγίζει μόνον 125 κοιλὰ
ἐνῶ σεῖς εἴσθε βαρύτερα.

— Ἡ Κυρία μετὰ μικρὰν σκέψιν :

— Δὲν πειράζει πληρῶνω διπλὴ τιμὴ καὶ ζυγι-
ζομαι δύο φορές.

— !!!!!

G. I. Kár.

Μικρὰ χαρτάκια.

10. Πότε σιωπῆ κἀνεὶς ;

11. Ποῖος αἰσθάνεται τὸν πόρον τοῦ χωρισμοῦ
περισσότερον ὁ φεύγων ἢ ὁ μένων ;

12. Ποία ὥρα φέγγουν γρηγορώτερα ;

Ἀπάντησις εἰς τὰς ἐρωτήσεις τοῦ 11 ἀριθμοῦ
τῆς «Φιλολογικῆς Ἠχοῦς».

4. Τῶν ἐρωτεμένων τὰ μάτια τῶν οἰνοπο-
τῶν ἢ μύτη τῶν χυδαίων τὸ στόμα καὶ τῆς κα-
ταροῆς τὸ πτέρισμα.

5. Ὅταν τὸν ἐκπλήξῃ κάτι τόσο, ὥστε νὰ
καταρτήσῃ μωρὸς καὶ νὰ ἐφαρμόσῃ «τὸ γελάδας
μωρὸ καὶ μεγαλειὸ ἐστίν».

6. Κατὰ τουρκικὴν παροιμίαν τοῦ καλοῦ στὸ
κεφάλι καὶ τοῦ κακοῦ στὰ πόδια. —ε.π.

4. Εἰς τὸν ἔρωτα κατὰ τὸν Δρόσινην ὁ μεγα-
λείτερος προδότης εἶναι τὰ μάτια.

Μὴ μ' ἐρωτᾷς ἂν σ' ἀγαπῶ
γιὰ κύτταξέ με πρῶτα
τὰ δύο μου χεῖλη μὴ ρωτᾷς
τὰ δύο μου μάτια ρῶτα.

5. Ὅταν διακωμωδεῖται ὁ ἐχθρὸς του.

6. Τὰ μάτια τοῦ καλοῦ καὶ τοῦ κακοῦ σταμα-
τοῦν στὸ ἴδιο σημεῖο μὰ ὁ καλὸς τὰ βλέπει μὲ τὸ

γ.λὸν τῆς καλωσύνης φῶς, ἐνῶ ὁ κακὸς μὲ τὰ
μαῖρα τῆς κακίας γυαλιά.

Σ.

«Η ΔΙΑΠΛΑΣΙΣ ΤΩΝ ΠΑΙΔΩΝ» Ἔτος 18ον.

Κατὰ τὴν κοινὴν ὑπολογίαν τὸ τερπνότερον καὶ μορφω-
τικώτερον ἀνάγνωσμα τῆς τρυφερᾶς ἡλικίας εἶνε «ἡ Διά-
πλασις τῶν Παίδων». Ὅτι δημοσιεύεται ἐν αὐτῇ, — μυ-
θιστορήματα διηγήματα, δραματικά, διάλογοι μονόλογοι,
μῦθοι, ποιήματα, βιογραφίαι, κτλ. κτλ. — ὅλα εἶνε συν-
τεταγμένα εἰς γλώσσαν ἀπλῆν καὶ εἰς ὕψος κομψὸν κατὰ
τὰς ὑγιεστεράς παιδαγωγικὰς ἀρχὰς, ὑπὸ συγγραφέων εἰ-
δικῶν καὶ ἀνεγνωρισμένης ἀξίας, ἐλλήνων καὶ ξένων.

Αἱ διάφοροι πνευματικαὶ ἀσκήσεις, αἱ προτεινόμεναι
πρὸς λύσιν, ὀξύνουσι τὸ πνεῦμα τῶν νεαρῶν τῆς συνδρο-
μητῶν, καὶ οἱ συγνὰ προτεινόμεναι διαγωνισμοὶ ἐξεγείρου-
σι τὸ εὐγενὲς αἰσθημα τῆς ἀμίλλης ἢ δὲ τρυφερὰ καὶ ἐγ-
κάρδιος Ἀλληλογραφία τῆς «Διαπλάσεως» προσδίδει εἰς τὸ
περιοδικὸν τοῦτο ἰδιαιτέρον ὅλως θέλητρον.

Τέλος ἡ φιλοκαλία μεθ' ἧς ἐκτυποῦται ἡ «Διαπλάσις
τῶν Παίδων» καὶ αἱ εἰκόνες δι' ὧν κοσμεῖται καθιστῶσιν
αὐτὴν φύλλον ἐξόχως καλλιτεχνικὸν καὶ ὡραῖον, ὅπως πρέ-
πει νὰ εἶνε πᾶν βιβλίον προωρισμένον δι' ἀναγνώστας νεα-
ροῦς, τῶν ὁποίων ἤδη μορφοῦται ἡ καλαισθησία.

Ἀλληλογραφία.

34. Καμέλιαν ἐνταῦθα. — Τραγουδάκια πολὺ γνωστὰ καὶ
πολὺ ἀγαπητὰ εἰς τὸν λαόν, εἶναι τὰ τραγούδια τοῦ κ.
Τσακκασίου, ποιητοῦ Ζακυνθίου. Ὡ πῶς μορφεῖς κ' ἀλ-
λάζεις τὴν καρδίαν σου κτλ. Εἰς τὰ χεῖλη τοῦ λαοῦ, βα-
σιλεύουν ἐπίσης ἀποσπάσματα κωμειδουλλίων Ἑλληνικῶν
καὶ Γαλλικῶν ἐκ μεταφράσεως.

35. Μαργαρίταν. Ὁ Ἀγ. Παράσχος ἐγεννήθη ἐν Ναυπλίῳ
τῷ 1833 ἀπέθανε τῷ 1895 Ἰανουαρ. 26. Ἔδωκεν, ὅτι ἦτο
προωρισμένος νὰ συνεχίσῃ εἰς τὴν πωχρὴν φιλολογίαν μας,
διὰ τὴν ὁποίαν ἀπέθανε πρὸ πολλοῦ. Ὁ Κώστας Κρυστάλλης,
ἐγεννήθη εἰς τὸ Συράκων τῷ 1867 ἀπέθανε εἰς Κέρκυραν
τῷ 1894. Ὁ Μάργαρης, τοῦ ὁποίου ἴσως τὸν θάνατον ἀ-
γνοεῖτε καὶ δι' αὐτὸ δὲν μ' ἐρωτᾶτε, ἐγεννήθη εἰς τὴν
Ζάκυνθον καὶ ἀπέθανε τῷ 1895. Ἄν τὰ ποιήματα τοῦ
Κρυστάλλης, ἦσαν διαυγῆ κρυστάλλα, εἶχε καὶ ὁ Μάργα-
ρης μαργαριταράκια ἀτίμητα. Βλέπετε ; πολὺ ἄποκα ὁ
χάρος δεκατίζει τὸν μικρὸν ἀριθμὸν τῶν ποιητῶν μας.

36. κ. Δ. Ι. Φανάριον. — Χωρὶς νὰ ἐξετάσω τοὺς
λόγους, οἱ ὅποιοι ἐξάπαντος θὰ ἦνε εὐγενεῖς, θὰ ἐργασθῶ
μὲ πολὺν ζῆλον δι' ὅτι μοῦ γράφετε.

37. Ἐλενίτσαν ἐνταῦθα. — Ἐκ τῶν ἔργων σας «Κοκλῆς»
καὶ «Κικίης» προτιμῶ τὸ δεύτερον. ἔχει πολλὴν τρυφερό-
τητα καὶ θὰ ἐκέρδιζεν εἰς ἓνα διαγωνισμὸν τῆς «διαπλά-
σεως» τὸν πρῶτον ἔπαινον. Τὰ αἰνίγματά σας πολὺ ἐπι-
τυχῆ, ἀλλ' ἡ «Ἠχὼ» δὲν δύναται νὰ τὰ δημοσιεύσῃ.
Τὸ ποίημα «τριφύλλι» χαριέστατον, ἀλλ' ἡ ἰδέα δὲν μοῦ
φαίνεται πρωτότυπος· μήπως τὴν ἐδανείσθητε ;

38. Μαύρην Μοῖραν ἐνταῦθα. — Εἰς τὸ ἐξῆς πρέπει νὰ
γράφετε τὸν ὄνομά σας πλησίον τοῦ ψευδωνύμου σας. Ἄλλως,
δὲν εἴμεθα ὑποχρεωμένοι ν' ἀπαντῶμεν.

